

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XIV. De Christi Nativitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

adoratione: & tua incarnatio miracu-
losa purificabit incarnationem meam
maculosam.

*Non capiat ratio, quod
agit tua adumbratio: modò
firma jam sit & inconcussa
certa q̄ mei salvatio.*

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XIV.

De Christi Nativitate.

QUOD nemo vidit unquam, totus
jam mundus videat: quod ne-
mo audivit unquam, totus jam mun-
dus audiat!

Deus, Dei filius, humanæ nativita-
tis verecundiam subit, & contumeliosa
terreni ortus principia suscipit.

In præsepio jacet, cui serviunt
angeli.

Involvi

94 CONTEMPLATIONES

Involvi se pannorum crepundiis patitur, qui cœlum tegit in pannis. Nulla domus ambitio: nisi reclinatorium in stabulo; mater in fœno.

Tale eligit fabricator mundi hospitium! hujusmodi habuit delicias sacræ virginis puerperium!

Panniculi pro purpura; pro bysso, in ornatu regio, lacinia congeruntur.

Ex corde parentis, ante mundi exordium, natus, Alpha & Omega cognominatus, fons & clausula omnium, quæ sunt, fuerunt, quæque post futura sunt: jam completo præstituti temporis termino, servile corpus induit, & ex puella prognaſcitur paupercula.

Pſallat altitudo cœli; pſallat omnis Angelus; quicquid eſt virtutis unquam, pſal-

psallat in laudem Dei: nulla lingvarum
filescat; & vox omnis concrepet, se-
culorum seculis.

Senes, juvenus, parvulorum cho-
rus, turba matrum virginumque, sim-
plices puellulæ, voce concordēs, pu-
dicis perstrepant concentibus.

Agnoscat omne seculum; venisse
vitæ præmium, post hostis asperi
jugum.

Quantus est ille, qui datur mihi?
Angelus pacis est. Agnus Dei est. Be-
nefactor omnium est. Cornu salutis
est. Conculcator capitis serpentini
est. Dominator Israël est. Deside-
ratus gentibus est. Dux vitæ est. Ex-
pectatio populorum est. Filius Altis-
simi est. Germen Jesæum est. Hu-
milis vocator hominum est. Interces-
sor noster est. Justitia nostra est. Li-
berator noster est. Mediator noster
est. Nutritor noster est. Opitulatur
noster est. Princeps pacis est. Pro-
pheta magnus est. Quietis reparator
est. Redemptor est. Reconciliator
est. Rex Sionis est. Salvator est. Sa-
crifi-

crificium expiatoriū est. Sponsus cœlestis est. Tristitiæ expulsor est. Verbum incarnatum est. Xenium amplissimum est. Zelotes cœlestis est.

Omnia est. Cœlum coruscans intonet; tellus resultans personet; hiens Avernus mœreat: sed gens humana jubilet.

In tenebris palpitabamus, & nocte densissimâ occæcabamur, ac tegebamur: prodit è tenebris & nocte, qui tenebras ignorantia, & noctem peccatorum cispellit.

Non aliena ampliùs nostra natura est à Deo: cùm in ea, in Christo mediatore, tota plenitudo Divinitatis inhabitet. Virginalis enim uterus electus est; in quo Dominus cœli & terræ germinaret: nec propter illam tantum masculam beandam Dei filius incarnatus est; sed ut ex plenitudine ejus nos omnes acciperemus.

*Non solum fecit me Deus meus; sed etiam fecit multa
pro-*

propter me: cum verbum caro factum est, propter me; Et habitavit in nobis. Factum est mecum una caro: ut me faceret secum spiritum unum.

Quod homo est; Christus esse voluit: ut Et homo esse posset, quod Christus est.

Impossibile mihi est, hujus nativitatē scire secretum. Mens deficit, vox file: non mea tantum; sed & Angelorum. Supra potestates, supra Cherubim & supra Seraphim, & supra omnem sensum est.

Ori ergo manum pono. Scrutari non licet superna mysteria.

Licet scire, quod natus sit; non licet discutere, quomodo natus sit. Hoc enim quærere, metus est.

Ineffabilis hæc est nativitas. Quis enarrabit? Angelus nunciat; virtus obumbrat; subvenit spiritus; vir-

E

go cre-

go credit; virgo parturit; virgo permanet.

Qvis non miretur? Nascitur Verbum infans, & agnoscitur longitudo brevis, latitudo angusta, altitudo subdita, profunditas plana. Ibi agnoscitur lux non lucens, Verbum infans, aqua sitiens, panis esuriens.

O natiuitas, illibatâ sanctitate honorabilis mundo! amabilis hominibus, collati magnitudine beneficii inuestigabilis etiam Angelis, sacri profunditate mysterii! & in his omnibus admirabilis singulari excellentiâ novitatis! Utpote, quæ nec primam similem, nec habere sequentem visa est.

Ah! quæ causa veniendi & nascendi Christo? quæ? nisi peccatores salvos facere.

Tolle morbos; tolle vulnera: Et nulla causa erit medicina. Venit ergo de cælo magnus Medicus: quia ubiq; jacebat agrotus.

Genus

Genus humanum totum perierat; ex quo peccavit unus, in quo totum erat: ideò venit unus sine peccato; qui salvos faceret omnes in peccatis. Non enim eum de cælo ad terram merita nostra, sed peccata traxerunt.

Dignum est, animulæ fideles! pectora Christiana! animi credentes! ut, totâ devotione, Domini celebremus adventum, meditemur nativitatem: delectati tantâ consolatione, stupefacti tantâ dignatione, inflammati tantâ dilectione.

Dignum est, Fratres! ut gloriam trinæ Monadicamamus, & Deo, Divæ genitæq; proli, nec non Flamini ab utroq; procedenti.

O Jesu! qui nasci voluisti parvulus; fac, ut & ego parvus sim in oculis meis, nec nimis appetam sublimia.

Qui natus es in utero Virginis castissimæ: in meo quoq; corde nascere casto, & abs te purificato!

100 CONTEMPLATIONES

Qui natus in oppidulo Bethlehem,
hoc est, in domo panis, & quæsitus ac
inventus es à pastoribus; adjunge tuis
me sæpè pastoribus; & panem mi-
hi cœlestem subministra: atque ita tua
me nativitas satiabit æternùm.

*Cœlum rumpebatur, cùm
nascereris: aperi & mihi cœ-
lum, cùm terrenæ hujus meæ
nativitatis & peregrinatio-
nis dies fuerint elapsi; ut te
videam, & glorificem.*

Pastoribus ad te contendentibus
Angeli se asfociant: asfocia & mihi
eos; ne in avia præcipitem, aut quic-
quam, præter te, desiderem.

Claritas Domini eos, qui præstò
tibi esse cupiebant, irradiabat: uti-
nam & ego semper apud te adesce, &
luce tuâ semper possim illuminari!
ne in tenebricosam paludem irruam,
aut squalori & cæcitati perniciosè
involvar.

In

In diversorio locus tibi non concedatur: eja! in corde meo locum tibi elige. Cor meum sit cunæ tuæ; sit fasciæ tuæ, quibus inseraris: ut in æternum tuis ego vulneribus, & tuæ misericordiæ, maneam insertus!

Et magnificabit te anima mea, Domine! & spiritus meus exultabit in Deo, salutari meo. Exclamabo, cum exclamantibus & flammantibus cœlicolis: *Gloria in excelsis Deo! in terra pax! in hominibus bona voluntas!*

Nunc facta est salus & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi ejus.

Dignus es, Domine, Deus noster accipere gloriam, & honorem, & virtutem. Ah! Domine, quando hoc fiet? quando hoc mihi largieris?

E 3 CON-